

Kyrkorna som kulturarv-

Kyrkorna som kulturarv skiljer sig från övrig skyddad bebyggelse med ett eget kapitel i kulturmiljölagen. När vi ser sockenkyrkor utspridda i vårt kulturlandskap ser vi också spår av hur vårt samhälle byggdes.

Talar gör:

Sarita Dale

Stiftsarkitekt på Uppsala stift

Den 1 januari 2000 upphörde Svenska kyrkan att vara statskyrka. Det innebar att de formella banden mellan Svenska kyrkan och staten förändrades.

Ansvar för de kyrkliga kulturminnena reglerades genom en överenskommelse som slöts mellan parterna i februari 2000.

Myndighetsarbetet då det gäller den del av det kyrkliga kulturarvet som ännu är i bruk regleras av KML 4 kap. (kulturmiljölagen).

Kulturmiljölagens 4 kap. omfattar de kyrkobyggnader som före den 1 januari 2000 har invigts för Svenska kyrkans gudstjänst och den 1 januari 2000 ägdes eller förvaltades av Svenska kyrkan.

Kyrkobyggnaderna, begravningsplatserna och kyrkotomterna skall, enligt lagtextens formuleringar, vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas och deras utseende och karaktär inte förvanskas.

Kyrkobyggnader och begravningsplatser byggda före 1939 omfattas dessutom av tillståndsplikt, d.v.s. de får inte på något väsentligt sätt ändras utan tillstånd av länsstyrelsen.

Ett urval kyrkobyggnader yngre än 1940 omfattas även de av tillståndsplikt.

De varaktigt övergivna kyrkplatserna skyddas av kulturmiljölagens 2 kap.

Flygfoto över Ålandsdal.

Engesträtt & Foto: Å/B Flyg
Frigiven av Försvarsstaben L 1919

Flygfoto över Ålandsdal.

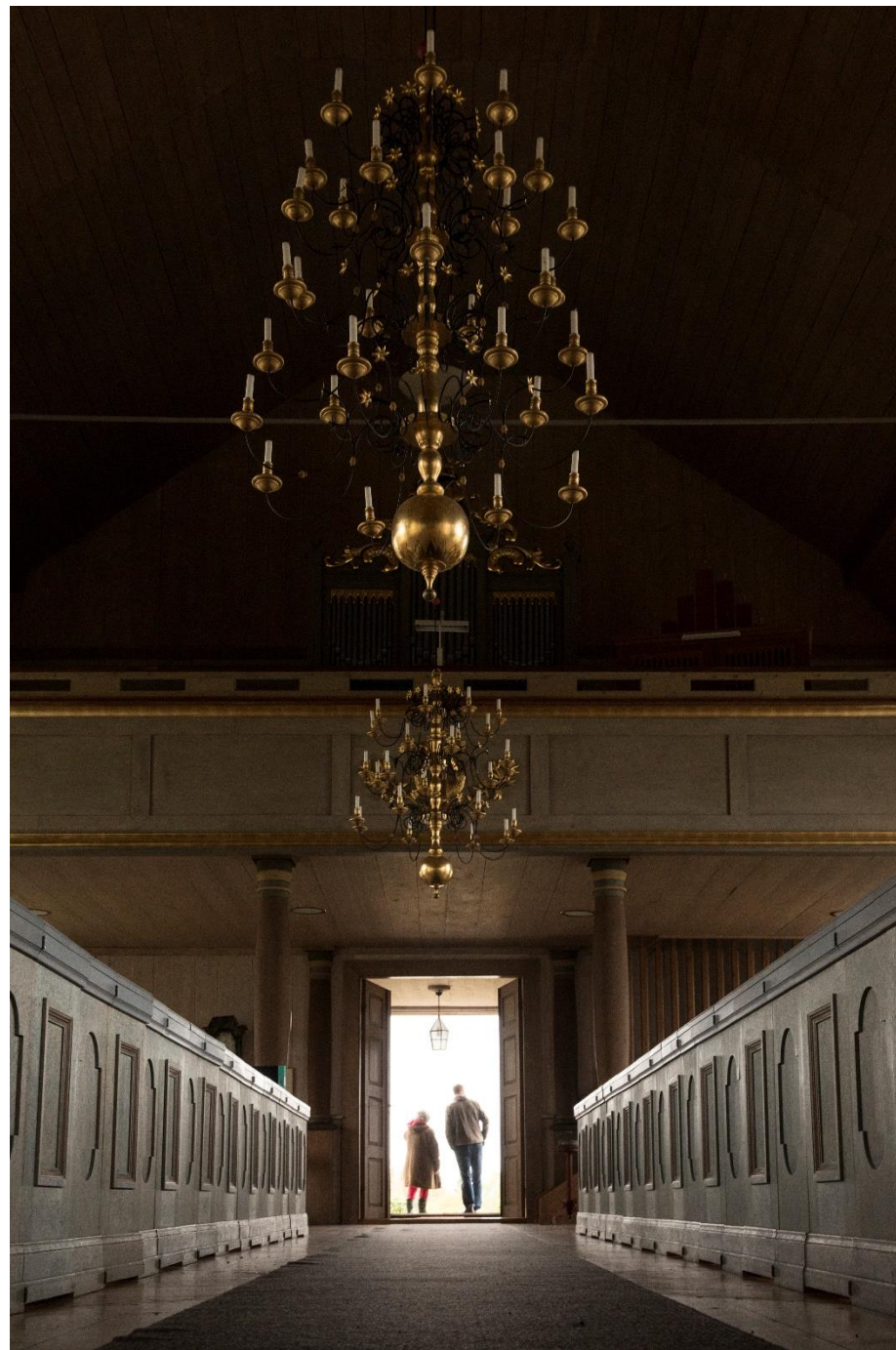
Ensamrätt & Foto: Å/B Flyg
Frigiven av Försvarstaben L 1919.

Fotograf: Peter Hoelstad

Fotograf: Peter Hoelstad

Tack